

3636671 NSCM/M : สาขาวิชา : การพยาบาลแม่และเด็ก ; พย.ม. (การพยาบาลแม่และเด็ก)

ศัพท์สำคัญ : สิ่งเร้าความเครียด/พฤติกรรมเผชิญความเครียด/ผู้ป่วยเด็กวัยเรียน

คณาภิขณั คลเสมอ : การศึกษาสิ่งเร้าความเครียดและพฤติกรรมเผชิญความเครียดของ
ผู้ป่วยเด็กวัยเรียนที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล (A STUDY OF STRESSORS AND COPING
BEHAVIORS OF HOSPITALIZED SCHOOL - AGE CHILDREN) คณะกรรมการควบคุมวิทยา

นิพนธ์ : ฟองคำ ดิลกสกุลชัย, Ph.D. (Nursing), พรศรี ศรีอัยฎาพร, ค.ม. (วิจัยทางการศึกษา), ยาใจ
สิทธิมงคล, Ph.D. (Nursing) 119 หน้า ISBN 974-589-870-8

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสิ่งเร้าความเครียดและพฤติกรรมเผชิญ
ความเครียดของผู้ป่วยเด็กวัยเรียนที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ป่วยเด็กอายุ
7-12 ปีที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลศิริราช โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สถาบันสุขภาพเด็กแห่งชาติ
มหาราชนิ และโรงพยาบาลสมเด็จพระปิ่นเกล้า จำนวน 150 ราย เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการ
สัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างตามแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า ความเครียด ลักษณะของความเครียด และพฤติกรรมเผชิญความเครียด
ของผู้ป่วยเด็กวัยเรียนที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล จะเปลี่ยนไปตามชนิดของสิ่งเร้าความเครียด
แต่ละด้าน สิ่งเร้าความเครียดที่ทำให้ผู้ป่วยเด็กจำนวนมากที่สุดเกิดความเครียดมีดังนี้ ด้านเหตุการณ์
ที่รบกวนร่างกายคือ การฉีดยา ร้อยละ 80.00 ด้านอาการการเจ็บป่วยคือ อาการเจ็บปวด ร้อยละ 83.90
ด้านกิจกรรมการตรวจรักษาคือ การใช้ไม้กดลิ้นคอ ร้อยละ 52.59 ด้านการถูกจำกัดกิจกรรมคือ
เมื่อต้องทำกิจกรรมต่าง ๆ บนเตียง ร้อยละ 87.76 ด้านการแยกจากคือ การไม่มีพ่อแม่อยู่ด้วยตอน
กลางวัน ร้อยละ 77.10 และด้านสิ่งแวดล้อมของโรงพยาบาลคือ เมื่อใดกลืนน้ำยาต่าง ๆ ร้อยละ
71.84 พฤติกรรมเผชิญความเครียดที่ผู้ป่วยเด็กจำนวนมากที่สุดใช้ในการเผชิญกับสิ่งเร้าความเครียด
แต่ละด้านมีดังนี้ ด้านเหตุการณ์ที่รบกวนร่างกาย ใช้พฤติกรรมเผชิญความเครียดด้านการปรับเปลี่ยน
ความคิด ร้อยละ 34.92 ด้านอาการการเจ็บป่วยใช้พฤติกรรมเผชิญความเครียดด้านการแสวงหาการ
ประคับประคอง ร้อยละ 35.41 ด้านกิจกรรมการตรวจรักษาใช้พฤติกรรมเผชิญความเครียดด้านการ
ให้ความร่วมมือ ร้อยละ 38.88 ด้านการถูกจำกัดกิจกรรมใช้พฤติกรรมเผชิญความเครียดด้านการ
ควบคุม ด้านการแยกจากใช้พฤติกรรมเผชิญความเครียดด้านการควบคุม ร้อยละ 25.20 และด้าน
สิ่งแวดล้อมของโรงพยาบาลใช้พฤติกรรมเผชิญความเครียดด้านอื่น ๆ เช่น การนอนหลับ การ
พยายามไม่คิดถึง ร้อยละ 52.38